

kan nedsættes under 15, hvilken Procent naas ved en Gennemsnitsindtægt paa 4 101 Kr.

De nævnte Indtægtsgrænser samt Intervallerne paa henholdsvis 42 og 50 Kr. skulde i Henhold til § 13, Stk. 1 d), hvert Aar *reguleres* paa Grundlag af Gennemsnittet af de af Det statistiske Departement efter Varepriserne i April, Juli, Oktober og Januar Maaned i det foregaaende Finansaar beregnede Tal for Udgiften til Fødevarer, Klæder, Fodtøj, Vask, Brændsel og Belysning efter det Normalregnskab, der benyttedes til Beregning af det Udgiftstal, efter hvilket Tjenestemændenes Reguleringstillæg blev fastsat i Henhold til § 90 i Tjenestemandsløven af 1931, det vil sige paa samme Grundlag som Maksimumsbeløbene for Dagpengene i Henhold til § 15, Stk. 3. Det var dog paa samme Maade som med Hensyn til Maksimumsbeløbene kun $\frac{1}{3}$ af Indtægtsgrænserne og Intervallerne, der reguleredes, saa at denne Trediedel forhøjedes med 25 pCt. for hver 10 pCt., det nævnte Udgiftstal oversteg 1 800 Kr.

Ved § 12, Stk. 1, i Lov Nr. 27 af 31. Januar 1946 blev Reguleringsbestemmelsen i § 13, Stk. 1 d), i Overensstemmelse med den ved § 12, Stk. 2, gennemførte Ændring af Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 3, ændret, saa at Indtægtsgrænserne og Intervallerne skulde forhøjes i samme Forhold som Udgiftstallet, det vil sige med 10 pCt. hver Gang Udgiftstallet steg 10 pCt., samtidig med at man anvendte Tjenestemandsløvens Udgiftstal i dets Helhed og derfor som Basis anvendte et Udgiftstal paa 2 250 Kr.

Efter den heromhandlede Lov skal Indtægtsgrænserne og Intervallerne ligesom i Henhold til 1946-Loven underkastes fuld Regulering, men paa Grundlag af det almindelige Detailpristal uden Fradrag af nogen Art. Samtidig har man ført Indtægtsgrænser og Intervaller à jour samt fastsat, at Reguleringen første Gang finder Sted ved Udsving paa 1 pCt. i Forhold til Basisaarets Pristal (Januar 1946 Pristal 290) og derefter ved Udsving paa 2 pCt. i Forhold til det nævnte Pristal.

Loven traadte i Kraft 1. April 1947.